

Krajský úřad Jihomoravského kraje

Odbor územního plánování a stavebního řádu

Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno

Č.j. JMK 123272/2010

SpZn. S-JMK 123272/2010/OÚPSŘ

Brno 29.09.2010

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno na úřední desce Krajského úřadu

Jihomoravského kraje na dobu nejméně 15-ti dnů.

Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup dne:

R o z h o d n u t í

Městský úřad Olešnice, odbor stavební úřad I. stupně (dále jen stavební úřad) rozhodnutím ze dne 24.5.2010 č.j. DMOL 494/2010, Sp.zn. SMOL 264/2010 SÚ/5, výrokem označeným č. I. výrokové části rozhodl, podle ustanovení § 92 zákona č. 183/2006Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon), o umístění stavby „fotovoltaická elektrárna Ústup – etapa 1.“ (dále jen stavba) na pozemcích p.č. 398/2, 92/2, 431/2, PK 125/1, PK 119, PK 118, PK 440, PK 115 v k.ú. Ústup. Účastníkem řízení dle ustanovení § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen správní řád), tj. žadatelem o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby byla společnost EL-INSTA Czech s r.o., Jízdárenská 227, 664 62 Hrušovany u Brna, IČO: 26259761 (dále jen žadatel).

Proti citovanému rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 24.5.2010 č.j. DMOL 494/2010, Sp.zn. SMOL 264/2010 SÚ/5, podali odvolání Yvona Okáčová, bytem Křtěnovská 309, 679 74 Olešnice a JUDr. Přemysl Okáč, bytem Čápkova 46, 602 00 Brno, oba zastoupení na základě plné moci advokátem JUDr. Radkem Ondrušem, advokátní kancelář Ondruš & Ondruš a partneři, se sídlem Těsnohlídkova 9, 613 00 Brno.

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen KrÚ) jako nejbližší nadřízený správní orgán ve smyslu ustanovení § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen správní řád), jehož působnost je založena ustanovením § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění je ve smyslu ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu příslušným odvolacím orgánem.

KrÚ, po přezkoumání napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu rozhodl dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu takto :

Napadené rozhodnutí stavebního úřadu

ze dne 24.5.2010 č.j. DMOL 494/2010, Sp.zn. SMOL 264/2010 SÚ/5 se

m ě n í

tak, že se podmínka č. 1. výroku č. I. územního rozhodnutí o umístění stavby doplňuje o text: Areál fotovoltaické elektrárny o šířce 34,8 m se umísťuje ve vzdálenosti 15m od osy komunikace III/36214 Sulíkov – Ústup – Kněževy. Areál má v podstatě obdélníkový tvar

s tím, že levý i pravý roh areálu u polní cesty je skosený. Přístup do areálu bude z polní cesty p.č. 426/2 v k.ú. Ústup. Cca 8m od vstupu do areálu bude v těsném sousedství oplocení umístěna trafostanice o půdorysném rozměru 3 x 5 m. Diagonálně bude na pozemku umístěno cca 15 řad fotovoltaických panelů nakloněných pod úhlem 30 stupňů od vodorovné roviny. Areál bude oplocen drátěným oplocením o výšce cca 2,1m. Ochranné pásmo fotovoltaické elektrárny zasahuje 20m od jejího oplocení na pozemky žadatele a dále na pozemky p.č. 431/5, 426/2, 92/2 a 87/4 v k.ú. Ústup. Vlastníci dotčených pozemků udělili k zásahu ochranného pásma výslovný písemný souhlas.

V ostatním KrÚ napadené rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 24.5.2010 č.j. DMOL 494/2010, Sp.zn. SMOL 264/2010 SÚ/5 podle § 90 odst. 5 správního řádu **p o t v r z u j e a z a m í t á** odvolání Yvony Okáčové, bytem Křtěnovská 309, 679 74 Olešnice a JUDr. Přemysla Okáče, bytem Čápkova 46, 602 00 Brno, zastoupených na základě plné moci advokátem JUDr. Radkem Ondrušem, advokátní kancelář Ondruš & Ondruš a partneři, se sídlem Těšnovlídka 9, 613 00 Brno (dále jen odvolatelé).

Odůvodnění:

Ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Ustanovení § 82 správního řádu stanoví, že odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné. Podle § 82 odst. 2 správního řádu musí odvolání obsahovat mimo jiné i údaj o tom, v čem je spatřován rozpor rozhodnutí, resp. řízení, jež mu předcházelo, s právními předpisy. Tvzením odvolatele vyjádřeným v odvolání však není odvolací správní orgán vázán a odvoláním napadené rozhodnutí včetně předchozího řízení přezkoumá z hlediska souladu s právními předpisy v celém rozsahu. Souladem rozhodnutí s právními předpisy se přitom rozumí i soulad se základními zásadami činnosti správních orgánů, zakotvenými ve správním řádu. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.

Rozhodnutí ze dne 24.5.2010 č.j. DMOL 494/2010, Sp.zn. SMOL 264/2010 SÚ/5, stavební úřad vydal na podkladě provedení územního řízení o umístění stavby, spojeného ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 stavebního zákona a ustanovení § 140 správního řádu se stavebním řízením. Výrokem označeným č. I. výrokové části citovaného rozhodnutí rozhodl stavební úřad podle § 92 stavebního zákona o umístění výše uvedené stavby. Výrokem č. II. citovaného rozhodnutí stavební úřad podle ustanovení § 115 stavebního zákona výše uvedenou stavbu povolil.

V uplatněném odvolání odvolatelé uvedli, že se odvolávají cit.:“do všech výroků napadeného rozhodnutí“, tj. jak proti rozhodnutí o umístění stavby, které je podmiňujícím výrokem, tak i proti stavebnímu povolení, které je navazujícím výrokem. Na podkladě těchto skutečností stavební úřad, před předáním věci KrÚ, odvolací řízení ve věci odvolání proti stavebnímu povolení přerušil podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu ve vazbě na ustanovení § 140 odst. 7 správního řádu, usnesením ze dne 9.8.2010 č.j. DMOL 634/2010, sp.zn. SMOL 264/2010 SÚ/11, které nabylo právní moci dne 28.8.2010, do doby skončení řízení o odvolání proti územnímu rozhodnutí o umístění stavby.

Ve vazbě na předchozí přistoupil KrÚ k provedení odvolacího řízení ve věci rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 24.5.2010 č.j. DMOL 494/2010, Sp.zn. SMOL 264/2010 SÚ/5, a to v části výše specifikovaného výroku č. I., tj. v části vydaného územního rozhodnutí o umístění stavby (dále jen napadené územní rozhodnutí). Předmětem tohoto odvolacího řízení a rozhodnutí tak není přezkoumání stavebního povolení stavby, vydaného v rámci napadeného rozhodnutí v části označené č. II. výroku prvoinstančního rozhodnutí.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda odvolání bylo podáno oprávněným subjektem, to znamená účastníkem řízení a zda bylo podáno včas, tj. v 15-ti denní odvolací lhůtě od doručení rozhodnutí. Z prvoinstančního spisového materiálu stavebního úřadu bylo zjištěno, že podmínky řádně a včas podaného odvolání byly odvolatelem splněny.

V uplatněném odvolání odvolatelé uvádějí, cit.:

„Napadené rozhodnutí je dílem, předčasné, dílem nezákonné a dílem nepřezkoumatelné, kdy následující vady řízení včetně vad samotného rozhodnutí způsobují jeho nezákonnost, kdy k daným vadám je nutno přihlížet z moci úřední.

(1)Předmětná stavba je malou částí zamýšlené celkové stavby fotovoltaické elektrárny v daném místě, účelově označená stavebníkem jako 1. etapa. Z projektové dokumentace ke stavbě, jakož i z dalších okolností je zřejmé, že předmětná stavba sama o sobě není schopna plnit svůj účel bez vybudování druhé etapy. V tomto případě stavebník využil toliko okolností, že na daný pozemek existuje územní plán a proto celkovou stavbu fotovoltaické elektrárny rozdělil na dvě etapy.

V případě této stavby stavební úřad měl údajně spojit řízení o umístění stavby se stavebním řízením a to usnesením ze dne 5.3.2010, vydané stejný den, kdy stavebník podal na stavební úřad obě žádosti. I když je účastníkovi známo, že usnesení o spojení věci se pouze vyznačuje ve spise, je stavební úřad povinen o vydání takového rozhodnutí všechny známé účastníky řízení vyrozumět. Takový úkon však nebyl vůči účastníkům učiněn. Pokud by tak stavební úřad učinil, účastník by nepochybně využil opravných prostředků k napadení daného postupu, neboť se domnívá, že v daném případě nejsou splněny podmínky dané ust. § 78 st.zák. pro spojení územního a stavebního řízení.

Ust. § 78 odst. 1 st. zák. předpokládá spojení územního a stavebního řízení jen v těch případech, kdy jsou podmínky v území jednoznačné, tedy je-li pro dané území schválen územní či regulační plán. Taková situace však v daném případě neexistuje, neboť převážná část stavby plánované fotovoltaické elektrárny se nachází na území, kde byla sice 11.5.2010 schválena změna územního plánu umožňující danou výstavbu, v době vydání sporného usnesení o spojení věci však takový územní plán neexistoval. I když byla změna územního plánu dne 11.5.2010 zastupitelstvem obce schválena, probíhá v současnosti před nejvyšším správním soudem řízení o zrušení opatření obecné povahy, kterým byla vydána změna územního plánu umožňujícího na daném území stavbu FVE. Návrh na zrušení části územního plánu Ústup, který na pozemcích pod touto stavbou umožňuje stavby FVE se připravuje a bude podán v návaznosti na rozhodnutí NSS o již podaném návrhu.

Z uvedeného je zřejmé, že podmínky v území nejsou jednoznačné, kdy v době rozhodnutí o spojení věci neexistoval pro dané území územní plán umožňující celkovou stavbu.

Vzhledem k tomu, že usnesení o spojení věci nebylo řádně oznámeno, nelze k němu přihlídnout navíc za situace, kdy je zřejmé ze všech okolností, zejména z řízení probíhajících před NSS, že podmínky v území nejsou jednoznačné.

V daném případě účastník namítá na straně stavebního úřadu porušení zásady legitimního očekávání dle ust. § 2 odst. 4 s.ř., neboť je mu z dosavadní praxe stavebních úřadů na území Jihomoravského kraje známo, že v případě fotovoltaických elektráren nejsou známy

případy spojení územního a stavebního řízení, které probíhá vždy odděleně. Pokud v daném případě stavební úřad daná řízení spojil navíc za situace, kdy podmínky v území nejsou jednoznačné, je nadřízený správní úřad povinen zkoumat, proč takto stavební úřad učinil. Schválí-li jeho postup jako důvodný, vytvoří tak v podmínkách Jihomoravského kraje precedens, podle kterého bude nutno dle ust. § 2 odst. 4 s.ř. spojovat územní a stavební řízení v případech staveb FVE všude tam, kde pro to budou shodné či obdobné podmínky. Stávající praxe na území kraje je však opačná.

(2) V případě dané stavby je zřejmé, že se stavba svým celkovým zamýšleným rozsahem, jakož i charakterem dotkne ochrany přírody a krajiny. Z průběhu spojeného řízení je zřejmé, že stavební úřad nevyrozuměl o konání územního řízení občanská sdružení zabývající se ochranou přírody a krajiny tak, aby se tato mohla vyjádřit k zamýšlené stavbě. Tímto došlo k opomenutí zákonných účastníků řízení.

(3) Stavební úřad nevyrozuměl zákonným postupem účastníky řízení o ukončení dokazování dle ust. § 36 odst. 3 s.ř. Pokud by tak učinil, účastníci by ještě v tomto řízení vnesli následující námitky a návrhy na doplnění dokazování. Tímto procesním opomenutím došlo k podstatnému zkrácení práva účastníků na spravedlivý proces, což je vada řízení k níž musí nadřízený správní úřad přihlédnout z moci úřední.

(4) Stavební úřad v rámci napadeného rozhodnutí připustil, že 1. etapa předmětné stavby je neoddělitelnou součástí 2. etapy u níž probíhá změna stávajícího územního plánu, čímž zdůraznil nejednoznačnost podmínek v území. Dle názoru účastníka není pravdou, že probíhající změny územního plánu nemají na danou stavbu vliv, neboť se jedná o předběžnou otázku, kterou je stavební úřad povinen řešit. Dle názoru účastníka se stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně nevypořádal s otázkou poměrů v území, kdy námitku účastníka odmítl prostou negací bez vyčerpávajícího odůvodnění obsahující sofistikovaný právní názor opřený o řádnou argumentaci. Z tohoto důvodu považuje účastník vypořádání jeho námitky stran kolize zamýšlené stavby s územním plánem za nepřezkoumatelnou.

(5) Účastníkům je známo, že plánovaná stavba je etapizovaná. Namítají však, že se jedná o účelovou etapizaci zakrývající celkový charakter dané stavby, kdy cílem první etapy není stavbu provozovat, ale vytvořit zázemí pro další etapy. Dle názoru účastníka není stavba v 1. etapě schopna zajistit plánovaný účel. Toto lze prokázat vyjádřením správce distribuční sítě, zejména pak výzvou stavebníkovi k předložení příslušných smluvních dokumentů mezi ním a majitelem distribuční sítě, z nichž by byl zřejmý celkový charakter a rozsah staveb.

(6) Stavební úřad v zamítnutí námitky č. 2 uvádí, že oznámení o zahájení územního a stavebního řízení bylo zveřejněno na úřední desce obecního úřadu v Ústupu a elektronické úřední desce obecního úřadu v Ústupu. Toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť obecní úřad v Ústupu tzv. elektronickou úřední desku nemá. Nemá ani elektronickou podatelnu ani vlastní webové stránky. Rovněž tvrzení, že písemnosti byly zveřejněny na úřední desce obecního úřadu v Ústupu nejsou pravdivé, neboť standartní úřední deska obecního úřadu v Ústupu byla zřízena až po námitkách účastníků v nedávné době. Nebylo tedy možno písemnosti zákonným způsobem zveřejnit v obci Ústup v době od 10.3. do 28.3.2010. Tvrzení stavebního úřadu postrádá i procesněprávní logiku. Správní řízení o žádosti se zahajuje dnem podání žádosti o čemž stavební úřad účastníky zákonným způsobem vyrozumí. V daném případě měl stavební úřad účastníky vyrozumět dvěma samostatnými

opatřeními o zahájení územního řízení a samostatně pak o zahájení stavebního řízení. Až následně mohl stavební úřad obě tyto řízení spojit a to při současném vyrozumění účastníků o vydání usnesení o spojení věcí. Z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že takto stavební úřad nepostupoval, kdy účastníci mají zato, že ke spojení věcí zákonným způsobem nedošlo a napadené rozhodnutí je proto vnitřně rozporné způsobem zakládajícím jeho nicotnost.

Vzhledem k absenci zákonných prostředků oznamování rozhodnutí a opatření v obci Ústup má účastník zato, že oznámení tak, jak nalézací správní úřad uvádí v napadeném rozhodnutí nebylo dodrženo.

(7) Účastník řízení se domnívá, že dle platné metodiky vydané ministerstvem životního prostředí je nutno v daném případě nahlížet na stavbu FVE v obci Ústup z pohledu celé etapizace, kdy dotčeným správním úřadem ochrany přírody a krajiny oprávněný k vydání závazného stanoviska k dotčení přírody a krajiny je krajský úřad a nikoliv odbor tvorby a ochrany životního prostředí MěÚ Boskovice.

V případě dané stavby účastníci namítají, že tato stavba zásadním způsobem naruší krajinný ráz a výrazně se dotkne jak životního prostředí tak ochrany živočichů a rostlin. Za této situace měl nalézací správní úřad vyžádat závazné stanovisko odboru životního prostředí krajského úřadu a současně provést důkaz biologickým hodnocením daného regionu za účelem posouzení výskytu chráněných živočichů a rostlin. Takový důkaz však v řízení nebyl proveden což je vada řízení způsobující nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Dle názoru účastníků dojde předmětnou stavbou k zásadnímu narušení krajinného rázu včetně dotčení ochrany přírody a krajiny. Stouto námitkou se nalézací správní úřad vypořádal prostou negací bez jakéhokoliv odborného zdůvodnění či provedení důkazů předmětnými závaznými stanovisky. Z daného pohledu je nutno na provedené dokazování nahlížet jako na neúplné a na odůvodnění napadeného rozhodnutí jako na nepřezkoumatelné.

(8) Účastník namítal, že je běžnou praxí provozu FVE je jejich noční nasvícování s cílem zvýšení jejich produkce v nočních hodinách při využití rozdílů výkupních a prodejních cen el. energie. I když tato námitka v řízení zazněla, nalézací stavební úřad v napadeném rozhodnutí nestanovil stavebníkovi jako podmínku striktní zákaz nepřirozeného osvitu v nočních hodinách.

Obdobně nedostatečně se stavební úřad vypořádal s námitkou osvitu nemovitostí účastníků odrazem světla od panelů, kdy tuto námitku negoval odkazem na izolační zeleň, aniž by stavebníkovi uložil formu jejího osazení. Účastníci nemohou čekat, až tato zeleň vzroste, kdy nalézací správní úřad měl stavebníkovi uložit provedení takových stavebních opatření, aby byla mimo vší pochybnost vyloučena předmětná imise.

K posouzení rozsahu případných imisí založených buď umělým osvitem panelů nebo světelným odrazem od nich měl nalézací správní úřad provést důkaz studií daného osvitu, která však nebyla provedena.

(9) Účastníci řízení opakovaně namítali zhoršení pohody bydlení, zejména pak zhoršení výhledu, negativní dopady stavby vzdálené několik metrů od jejich nemovitostí a zásadní snížení hodnoty jejich nemovitostí v důsledku předmětné stavby. Účastníkům je známo, že celá řada stavebních úřadů ve své rozhodovací činnosti upřednostňuje ochranu občanské vybavenosti před průmyslovou výstavbou, kdy dle ust. § 2 odst. 4 s.ř. účastníci očekávají, že tyto jejich oprávněné námitky budou zohledněny i v tomto případě. V případě výzvy správního úřadu jsou připraveni předložit obdobná rozhodnutí v rámci jihomoravského

kraje, kde stavební úřady zamítly žádosti o vydání územního rozhodnutí z důvodu námitek majitelů stávajících nemovitostí na zhoršení pohody bydlení a snížení hodnoty jejich nemovitostí. V tomto směru je nadřízený správní úřad povinen zajistit jednotnou aplikaci obecně závazných právních předpisů.

(10) Účastníci nesouhlasí, s názorem stavebního úřadu, že izolační zeleň nelze řešit v rámci stavebního řízení, kdy s touto námitkou odkázal účastníky na soukromoprávní dohodu s investorem. Je běžnou praxí stavebních úřadů stanovit v rámci stavebního povolení i podmínky provedení stavby a to včetně opatření ke snížení imisí, tedy včetně způsobu a rozsahu osazení izolační zeleně. Bylo tedy na stavebním úřadě, aby v rámci podmínek provedení stavby uložil stavebníkovi zapracovat do projektové dokumentace stavby i izolační zeleň v podobě vylučující jakékoliv imise k sousedním stavbám. V tomto směru bylo dokazování neúplné.

(11) V případě dané stavby je zřejmé, že se bude jednat o průmyslový oplocený areál s vnitřními účelovými komunikacemi. Stavební úřad v rámci napadeného rozhodnutí neřešil napojení předmětných komunikací na silniční síť jakož ani způsob sjezdů ke stavbě z přilehlé komunikace.

Obdobně nebyla řešena otázka manipulačních prostor pro obsluhu FVE v dané stavbě, zejména pak řešení otázky likvidace odpadních vod z dané stavby, jakož i napojení na stávající inženýrské sítě.

Z charakteru stavby je zřejmé, že tato je v převážné většině tvořena fotovoltaickými panely. V rámci řízení nebyla řešena otázka požární bezpečnosti včetně stanovení požárně nebezpečných prostorů. Pouhý souhlas HZS jako dotčeného správního úřadu nemůže vyřešit absentující vymezení požárně nebezpečných prostor.

(12) Napadené rozhodnutí neobsahuje plán kontrolních prohlídek stavby, kdy v podmínkách není rozvedeno, co se myslí jednotlivými etapami stavby tak, aby bylo možno jednoznačně odvodit termíny kontrolních prohlídek stavby. V tomto směru je napadené rozhodnutí ve výrokové části neurčité a proto nepřezkoumatelné.

(13) Z popsání průběhu správního řízení je zřejmé, že ve věci neproběhlo v závěru řízení ústní jednání. Účastníci nebyli v souladu s ust. § 51 odst. 2 s.ř. vyrozuměni o provádění listinných důkazů mimi ústní jednání a proto se nemohli provádění daného úkonu účastnit. Lze mít důvodné pochybnosti o tom, zda se důkazy listinami vůbec prováděly. Pokud odvolací správní úřad dojde k závěru, že důkazy listinami nebyly provedeny zákonným způsobem, je povinen takové důkazy v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř. odmítnout jako nezákonné.

(14) Po stránce formální vykazuje napadené rozhodnutí celou řadu vad způsobující jeho nesrozumitelnost. I když je z výrokové části zřejmé, co je základním obsahem výroků, tedy vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení, jsou podmínky umístění a provedení stavby formulovány velmi obecně, zčásti nesrozumitelně a částečně doslovným převzetím obsahu stanovisek aniž by nalézací správní úřad tyto podmínky jednoznačně a formulačně srozumitelně uvedl. Za stávající situace považuje účastník výrokovou část za zcela nesrozumitelnou, kdy není jasné, co je podmínkou umístění či provedení stavby a co dispozitivním názorem dotčeného správního úřadu. Za dané situace by měl nadřízený správní úřad minimálně z daného důvodu napadené rozhodnutí zrušit a vrátit k přepracování tak, aby z podmínek byly vyloučeny neurčité odkazy na dodržování

právních předpisů a zejména zpřesnění použitých neurčitých pojmů jako např. vymezení jednotlivých etap tak, aby obsah výrokové části byl zcela jednoznačný a srozumitelný.

II.

Ze shora uvedených důvodů účastníci dovozují, že nalézací správní úřad napadeným rozhodnutím, jakož i řízením jež mu předcházelo porušil zásadu zákonnosti dle ust. § 2 odst. 1 s.ř. tím, že napadené rozhodnutí vydal způsobem odporujícím zákonu na základě nedostatečně zjištěného stavu věci, čímž porušil zásadu materiální pravdy dle ust. § 3 s.ř. způsobem a formou, který se odlišuje od postupu jiných správních úřadů ve srovnatelných případech, čímž navíc porušil i zásadu legitimního očekávání. Je na nadřízeném správním úřadu aby posoudil, do jaké míry mohou dané skutečnosti odůvodnit pochybnosti o nepodjatosti oprávněných úředních osob ve vztahu k věci s přihlédnutím k rychlosti řízení a neobvyklosti některých procesních kroků nalézacího správního úřadu.

Ze všech shora uvedených důvodů pak

navrhují,

- aby odvolací správní úřad řízení přerušil do doby, než NSS rozhodne o návrzích na zrušení části územního plánu obce Ústup, tedy o předběžné otázce a následně***
- aby odvolací správní úřad napadené rozhodnutí změnil tak, že se žádosti o vydání územního rozhodnutí a stavebního řízení zamítají nebo***
- aby odvolací správní úřad napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil nalézacímu správnímu úřadu k novému řízení a rozhodnutí.***

Na závěr nutno konstatovat, že nad rámec daných důvodů je nadřízený správní úřad povinen napadené rozhodnutí zkoumat i z pohledu veřejného zájmu, který odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí v rámci odvolacího řízení i jiných než namítaných důvodů. Stejně tak je nadřízený správní úřad povinen zkoumat, zda se nalézací správní úřad důsledně vypořádal se všemi námitkami účastníků, kdy opomenutí byť jen jediné námitky zakládá v souladu s ustálenou judikaturou NSS nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kdy za vypořádání se s námitkou se nepovažuje její prostá negace, nýbrž sofistikované odůvodnění obsahující úvahu správního úřadu, kterou byl při svém rozhodování veden, opírající se o doložitelnou judikaturu či doktrinární popř. autentické výklady.“

V návaznosti na výše uvedené přistoupil KrÚ k přezkoumání napadeného územního rozhodnutí na podkladě předloženého spisového materiálu, který mu byl doručen dne 31.8.2010 a jako příslušný odvolací orgán, zjistil následující:

Podáním ze dne 5.3.2010 požádal žadatel stavební úřad o vydání územního rozhodnutí o umístění výše uvedené stavby a podáním z téhož dne požádal žadatel stavební úřad o stavební povolení na tuto stavbu. Stavební úřad usnesením ze dne 5.3.2010 č.j. DMOL 266/2010 sp. zn. SMOL 264/2010 poznamenaným do spisu dne 5.3.2010 rozhodl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 stavebního zákona a ustanovení § 140 správního řádu o spojení územního řízení o umístění stavby se stavebním řízením. Následně opatřením ze dne 5.3.2010 č.j. DMOL 267/2010 sp.z. 264/2010 SÚ/4 oznámil zahájení spojeného územního a stavebního řízení účastníkům řízení a dotčeným orgánům, vyrozuměl je, že usnesením ze dne 5.3.2010 č.j. DMOL 266/2010 sp. zn. SMOL 264/2010 rozhodl ve smyslu ustanovení

§ 78 odst. 1 stavebního zákona a ustanovení § 140 správního řádu o spojení územního řízení o umístění stavby se stavebním řízením a stanovil k projednání předložené žádosti ústní jednání na den 6.4.2010. V části týkající se oznámení o zahájení územního řízení stavební úřad doručil oznámení o zahájení řízení v souladu s ustanovením § 87 odst. 1 stavebního zákona účastníkům uvedeným v § 85 odst. 1 stavebního zákona a dotčeným orgánům jednotlivě, účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 2 stavebního zákona veřejnou vyhláškou, neboť měl pro území k dispozici územní plán sídelního útvaru Ústup schválený v roce 2001. Odvolatelé dne 6.4.2010, tedy v den veřejného ústního jednání, stavebnímu úřadu předali k vedenému řízení své písemné námítky. O průběhu jednání byl vyhotoven protokol. Následně stavební úřad opatřením ze dne 28.4.2010 č.j. DMOL 434/2010 sp.zn. 264/2010 SÚ/6 vyrozuměl účastníky řízení a dotčené orgány, že došlo k doplnění podkladů pro rozhodnutí a dal jim možnost před vydáním rozhodnutí seznámit se se shromážděným spisovým materiálem a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Rozhodnutím ze dne 24.5.2010 č.j. DMOL 494/2010, Sp.zn. SMOL 264/2010 SÚ/5 pak jak již výše uvedeno výrokem č. I. rozhodnutí rozhodl o umístění stavby a výrokem č. II. stavbu povolil. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 24.5.2010 č.j. DMOL 494/2010, Sp.zn. SMOL 264/2010 SÚ/5 stavební úřad nejprve uvedl údaje o žadateli, následně zrekapituloval průběh provedeného územního řízení a podklady na jejichž základě rozhodoval. Stavební úřad v rámci odůvodnění uvedl svoji úvahu o stanovení účastníků řízení. Dále se stavební úřad zabýval posouzením souladu záměru s platným územním plánem obce Ústup. V rámci odůvodnění výroku č.I. se stavební úřad zabýval vyslovením úvah, kterými byl veden při rozhodování o námitkách odvolatelů uplatněných v řízení. Proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 24.5.2010 č.j. DMOL 494/2010, Sp.zn. SMOL 264/2010 SÚ/5 se jak již výše uvedeno odvolatelé odvolali.

KrÚ k věci a k námitkám uplatněným odvolateli sděluje:

- Ad (1) KrÚ se neztotožňuje s tvrzením odvolatelů že umístěná stavba, označená jako 1. etapa, není schopna plnit svůj účel bez vybudování druhé etapy. Z projektové dokumentace nic takového nevyplývá, naopak umístěná stavba je řešena jako kompletní areál s trafostanicí, oplocením a všemi potřebnými přípojkami. Jedná se proto o naprosto samostatně provozuschopnou fotovoltaickou elektrárnu i když o menším výkonu než jaký by měla, pokud by byly realizovány obě etapy současně. Etapizace je na volbě žadatele a stavební úřad neměl žádný důvod navrhovanou etapizaci odmítnout. Rovněž nelze akceptovat tvrzení odvolatelů, že stavební úřad „měl údajně“ spojit územní řízení se stavebním a to usnesením ze dne 5.3.2010. Odvolatelé se o spojení řízení, jakož i o existenci usnesení o spojení řízení včas dozvěděli z oznámení o zahájení spojeného územního a stavebního řízení což vyplývá z jejich včas podaných námitek u stavebního úřadu 6.4.2010, tedy v den veřejného ústního jednání, kterého se měli možnost zúčastnit. Proti usnesení poznamenanému do spisu o spojení řízení podle § 140 správního řádu žádný opravný prostředek zákon nepřipouští. Na základě podání odvolatelů ze dne 6.4.2010 stavební úřad rozšířil okruh účastníků řízení o odvolatele, na základě jejich požadavku doplnil spisový materiál a doručil jim do vlastních rukou opatření ze dne 28.4.2010 č.j. DMOL 434/2010 sp.zn. 264/2010 SÚ/6, kterým stavební úřad vyrozuměl účastníky řízení a dotčené orgány, že došlo k doplnění podkladů pro rozhodnutí a dal jim možnost před vydáním rozhodnutí seznámit se se shromážděným spisovým materiálem a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Bylo pouze na rozhodnutí odvolatelů, zda této možnosti využijí. Napadeným územním rozhodnutím byla umístěna stavba v souladu se schváleným územním plánem sídelního útvaru Ústup, který byl vydán vyhláškou zastupitelstva

obce Ústup č. 1/2001 o závazných částech územního plánu, která nabyla účinnosti dne 20.5.2001. Na věci nic nemění ani návrh odvolatelů na přezkoumání a zrušení opatření obecné povahy Změny č. I. územního plánu sídelního útvaru obce Ústup, vydaného dne 11.5.2010 Nejvyšším správním soudem, neboť umísťovaná stavba do území řešeného změnou nezasahuje. Výše zmíněný návrh odvolatelů na přezkoumání opatření obecné povahy Změny č. I. územního plánu sídelního útvaru obce Ústup, vydaného dne 11.5.2010 byl zamítnut rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. 6 Ao3/2010-120 ze dne 4.8.2010. Odvolateli deklarovaný záměr podat návrh na zrušení části původního územního plánu je pro rozhodování stavebního úřadu a KrÚ irelevantní. V územním plánu byla lokalita na které je umístěna stavba schválena jako plocha pro výrobu a to ve stejné velikosti a tvaru jako je pozemek umístěné stavby. Stavební úřad byl oprávněn spojit územní řízení o umístění stavby s řízením stavebním neboť byly splněny podmínky ustanovení § 78 odst. 1 stavebního zákona. Spojením územního řízení o umístění stavby a stavebního řízení stavební úřad nevytvořil precedens, jak uvádějí odvolatelé. Vzhledem k tomu, že spojování územního řízení o umístění stavby a stavebního řízení je v případě fotovoltaických elektráren stavebními úřady v Jihomoravském kraji, i jiných krajích, běžně prováděno, stavební úřad postupoval zcela v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, které požaduje, aby správní orgány při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů postupovaly obdobně, předvídatelně a nevznikaly v postupu správních orgánů neodůvodněné rozdíly, tedy v souladu se zásadou legitimního očekávání podle § 2 odst. 4 právního řádu. Rovněž je nutno upozornit na skutečnost, že stavební zákon ukládá stavebním úřadům přednostně uplatňovat zjednodušující postupy při vyřizování žádostí.

- Ad (2) Stavební úřad v době zahájení řízení a v době vydání rozhodnutí neevidoval požadavek žádného občanského sdružení podle zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění na vyrozumění o zahajovaných správních řízeních týkajících se staveb. K záměru se kladně vyjádřil odbor tvorby a ochrany životního prostředí Městského úřadu Boskovice k tomu příslušný podle § 77 odst. 3 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění.
- Ad (3) KrÚ se nemůže bez výhrad ztotožnit s tvrzením odvolatelů, že stavební úřad nevyrozuměl zákonným způsobem účastníky řízení o skončení dokazování, nedal jim možnost vznést námitky a tím zkrátil právo odvolatelů na spravedlivý proces. Jak již výše uvedeno, na základě podání odvolatelů ze dne 6.4.2010 stavební úřad rozšířil okruh účastníků řízení o odvolatele, na základě jejich požadavku doplnil spisový materiál a doručil jim do vlastních rukou opatření ze dne 28.4.2010 č.j. DMOL 434/2010 sp.zn. 264/2010 SÚ/6, kterým vyrozuměl všechny účastníky řízení a dotčené orgány, že došlo k doplnění podkladů pro rozhodnutí a dal jim možnost před vydáním rozhodnutí seznámit se se shromážděným spisovým materiálem a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Bylo pouze na rozhodnutí odvolatelů, že této možnosti nevyužili. Stavební úřad sice ve výše zmíněném opatření výslovně neuvedl, že tak činí na základě ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, nicméně dle názoru KrÚ požadavek správního řádu na řádné informování všech účastníků řízení před vydáním rozhodnutí a jejich zapojení do řízení tak, aby mohli před rozhodnutím účinně hájit svá práva byl stavebním úřadem naplněn.
- Ad (4) a (5) Možnost realizace druhé etapy fotovoltaické elektrárny nemůže být předběžnou otázkou pro napadeným územním rozhodnutím umístěnou stavbu označenou jako první etapa. Jak již výše uvedeno, umístěná stavba je plně schopná

samostatné existence a provozu i když by druhá etapa z jakýchkoliv důvodů nemohla být realizována. Souhlas s napojením kapacity odpovídající oběma etapám ještě neznamená, že musí být celá kapacita naplněna. Projednávání změny územního plánu sídelního útvaru, kterou by umístění 2. etapy stavby vyžadovalo, rozhodně nezakládá nejednoznačnost umístění 1. etapy stavby, která je s územním plánem plně v souladu a jejíž realizace má výraznou podporu obyvatel obce Ústup. Konečně změna č. I. územního plánu sídelního útvaru obce Ústup, byla vydána dne 11.5.2010 a žádost odvolatelů o její přezkoumání byla jako nedůvodná zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. 6 Ao3/2010-120 ze dne 4.8.2010. Stavební úřad své rozhodnutí řádně odůvodnil a KrÚ odůvodnění odvoláním napadeného územního rozhodnutí rozhodně neshledává nepřezkoumatelným

- Ad (6) Ve spisu stavebního úřadu se nacházejí doklady o zveřejnění veškerých opatření stavebního úřadu včetně odvoláním napadeného rozhodnutí na úřední desce obce Ústup a doklady o zveřejnění na elektronické úřední desce obce Kněžves se kterou má obec Ústup uzavřenou dohodu o zveřejňování dokumentů na elektronické úřední desce. Otázkou zveřejňování dokumentů na úředních deskách se zabýval i nejvyšší správní soud v rozsudku č. 6 Ao3/2010-120 ze dne 4.8.2010 a tento způsob zveřejňování označil za zákonný a plně vyhovující. Konečně jak již výše uvedeno odvolatelé se o zahájení řízení včas dozvěděli, přihlásili se do řízení za účastníky a včas uplatnili své námitky. Tvrzení odvolatelů, že stavební úřad měl samostatně vyrozumět účastníky řízení o zahájení územního řízení a samostatně o zahájení stavebního řízení a teprve po té mohl usnesením tato řízení spojit nemá oporu ve stavebním zákoně ani správním řádu. KrÚ vzhledem k obsahu spisu nesouhlasí s tvrzením odvolatelů, že ke spojení řízení nedošlo zákonným způsobem a že napadené rozhodnutí je proto rozporné způsobem zakládajícím jeho nicotnost.
- Ad (7) Odvolatelé neuvádějí o jakou metodiku vydanou ministerstvem životního prostředí opírají svůj názor. Z ustanovení § 77 odst. 3 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění, je jednoznačně zřejmé, že v daném případě byl příslušným správním orgánem k posouzení otázek týkajících se ochrany přírody a krajiny Městský úřad Boskovice a nikoliv KrÚ neboť se nejedná o žádný z druhů zvláště chráněného území. Stavební úřad proto nebyl oprávněn vyžadovat k dané věci stanovisko orgánu ochrany životního prostředí KrÚ a provádět důkazy biologickým hodnocením daného regionu za účelem posouzení výskytu zvláště chráněných živočichů a rostlin. Podle ustanovení § 2 odst. 2 správního řádu smí správní orgán uplatňovat svou pravomoc pouze k účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. Správní úřad rovněž musí postupovat tak, aby svým postupem nepřiměřeně nezatěžoval účastníky řízení. Odvolateli naznačený postup by bylo možno označit za šikanózní, zcela mimo pravomoci stavebního úřadu a v rozporu se základními zásadami správního řízení. KrÚ nemůže souhlasit s tvrzením odvolatelů, že se stavební úřad nevypořádal s otázkou dotčení krajinného rázu což činí odůvodnění napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelným.
- Ad (8) Pokud se týká námitky případného nočního zasvěcování fotovoltaické elektrárny je nutno konstatovat, že odvoláním napadeným rozhodnutím nebylo umístěno zařízení, které by umožňovalo noční zasvěcování za účelem výroby el. proudu. Stavební úřad v územním řízení stanoví podmínky umístění stavby do nichž případné noční zasvěcování, které by vyžadovalo další umístění a povolení k tomu určeného zařízení, nepatří. Pokud se jedná o možnost osvětlení účastníků

odrazem světla od panelů KrÚ považuje odůvodnění ve kterém stavební úřad odkazuje na sklon panelů a izolační zeleň za plně vyhovující. Při platnosti fyzikálních zákonů z oblasti optiky (zákon dopadu a odrazu paprsku) nemůže v daném případě k zasvěcování nemovitostí účastníků dojít.

- Ad (9) Nedůvodnou se KrÚ jeví námitka odvolatelů, kterou opakovaně namítali zhoršení pohody bydlení, zejména zhoršení výhledu, negativní dopady stavby vzdálené několik metrů od jejich nemovitostí a zásadní snížení hodnoty nemovitostí. I v žádosti o přezkoumání opatření obecné povahy, kterým byla vydána změna č. I. územního plánu sídelního útvaru odvolatelé uvedli, že jsou vlastníky pozemku p.č. 87/16 v k.ú. Ústup a že tuto nemovitost užívají k bydlení a pro chov domácích zvířat a že se v obci Ústup trvale zdržují. Jak KrÚ zjistil, jedná se o objekt na p.č. 43/1 (zastavěná plocha), který byl povolen rozhodnutím odboru výstavby ONV v Blansku dne 24.9.1965 č.j. Výst.-1830/65/Ke Čsl. státnímu statku Olešnice jako odchovna mladého dobytka pro 120 ks a nikdy nebyly povoleny stavební úpravy tohoto objektu, které by umožňovaly bydlení, ani změna užívání, byť části tohoto objektu pro bydlení. Objekt včetně pozemku p.č. 87/16 se navíc nachází v lokalitě určené platným územním plánem sídelního útvaru obce Olešnice pro výrobu, kde není funkce bydlení přípustná. Pokud tedy nedojde ke změně územního plánu, je dokazování snížení pohody bydlení a na to návazné snížení hodnoty nemovitostí, jakož i přednosti občanského vybavení před výrobou, bezpředmětné. Užívání stavby a pozemků v souladu s jejich právním stavem nemůže být umístěnou stavbou nijak ovlivněno a narušeno.
- Ad (10) námitka se týká stavebního řízení a není proto předmětem tohoto odvolacího řízení.
- Ad (11) Oplocený areál stavby neobsahuje žádné vnitřní zpevněné účelové komunikace a celá plocha zůstává i nadále jako trvalá travní plocha a jako taková bude udržována. Mimo vlastní výstavbu nebude do areálu stavby vjížděno. Fotovoltaická elektrárna je bezobslužná, bez trvalého pohybu osob. Otázka napojení na inženýrské sítě je řešena. Likvidace dešťových vod je řešena vsakem, odpadní vody nebudou produkovány. Požárně bezpečnostní řešení je součástí projektové dokumentace. Požárně nebezpečný prostor nepřesahuje oplocený areál stavby a nezasahuje tak do cizích pozemků.
- Ad (12) námitka se týká stavebního řízení a není proto předmětem tohoto odvolacího řízení.
- Ad (13 a 14) Ze spisu je jednoznačně patrné, že předepsané ústní jednání proběhlo dne 6.4.2010 a byl o jeho průběhu sepsán protokol. O termínu konání ústního jednání se odvolatelé včas dozvěděli, v den konání ústního jednání osobně předali stavebnímu úřadu svoje námítky a ústního jednání se odmítli zúčastnit. Odvolatelé nevyužili ani možnosti seznámit se s doplněným spisovým materiálem před vydáním rozhodnutí i když na tuto možnost byli stavebním úřadem upozorněni opatřením ze dne 28.4.2010 č.j. DMOL 434/2010 sp.zn. 264/2010 SÚ/6, které jim bylo vzhledem k tomu, že jsou i účastníky stavebního řízení doručeno do vlastních rukou. Odvolatelé se stavebním úřadem v řízení nespolupracovali tak, jak předpokládá správní řád. Ve svém odvolání odvolatelé účelovým výkladem správního řádu a stavebního zákona, včetně neurčitěho poukazování na údajné nezákonnosti dovozují procesní pochybení stavebního úřadu s

cílem zrušení napadeného územního rozhodnutí. Na takový postup KrÚ nemůže přistoupit, neboť se jedná o stavbu která je zcela v souladu s platnou územně plánovací dokumentací, je v území přípustná a realizovatelná aniž by omezila práva a oprávněné zájmy odvolatelů. Nepřesnosti ve výroku napadeného územního rozhodnutí KrÚ odstranil změnou tohoto rozhodnutí. Podmínky dotčených orgánů stavební úřad není oprávněn přezkoumávat, pouze je zkoordinuje a je povinen tyto podmínky do svého rozhodnutí doslovně převzít.

K závěru odvolání KrÚ sděluje, že žádost o vydání územního rozhodnutí a žádost o stavební povolení byly podány u stavebního úřadu dne 5.3.2010 a téhož dne stavební úřad usnesením rozhodl o spojení řízení a oznámil zahájení spojeného územního a stavebního řízení jeho účastníkům a dotčeným orgánům. Podle ustanovení § 71 odst. 3 správního řádu pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně je správní orgán povinen vydat rozhodnutí do 30 dnů od obdržení žádosti. Tuto lhůtu lze prodloužit ze zákonem stanovených důvodů o 30 dnů. Pokud tedy měl stavební úřad v řízení, kde je nutno ze zákona doručovat jednotlivé úkony veřejnou vyhláškou, dodržet výše uvedené zákonné lhůty, tak mu nezbylo než reagovat bez zbytečných odkladů. Konečně odvoláním napadené územní rozhodnutí stavební úřad vydal až dne 24.5.2010 a využil tedy pro řízení převážnou část možné 60 ti denní lhůty. Nelze proto z tohoto důvodu hovořit o neobvyklé rychlosti při vyřizování žádostí a obecně nastiňovat pochybnosti o nepodjatosti oprávněných úředních osob.

KrÚ se zabýval otázkou, nakolik pochybení stavebního úřadu, spočívající v nepřesnosti výroku, ovlivnilo výsledek rozhodovacího procesu.

V postupu stavebního úřadu nebyly shledány takové vady, které by vedly ke zrušení rozhodnutí. Účelem ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu o možnosti změnit prvostupňové rozhodnutí je zejména snaha o minimalizaci zatěžování účastníků řízení opakovaným projednáváním věci na úrovni správního orgánu prvního stupně. Pokud je změna prvostupňového rozhodnutí možná, neměl by odvolací správní orgán rozhodnutí rušit a vracet věc k novému projednání, a to mimo jiné s ohledem na obecnou zásadu obsaženou v § 6 odst. 2 věta první (zrušení rozhodnutí pouze z formálních důvodů a vrácení k novému projednání by při existenci dostatečného množství podkladů pro rozhodnutí odvolacího orgánu mohlo být hodnoceno jako nezákonné rozhodnutí, resp. nesprávný úřední postup ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb.) – viz Správní řád - komentář JUDr. Josef Vedral, nakladatelství Polygon, červen 2006. Ze všech shora uvedených důvodů KrÚ přistoupil ke změně výrokové části rozhodnutí stavebního úřadu, neboť dospěl k závěru, že provedenou změnou bude odstraněno pochybení stavebního úřadu, kterého se prvoinstanční správní orgán dopustil, aniž by však současně došlo ze strany KrÚ k jakémukoliv zásahu do předmětu napadeného rozhodnutí či do zákonem chráněných práv účastníků řízení.

KrÚ v odvolacím řízení nedoplnil spisový materiál o žádné nové podklady, vycházel při svém posouzení pouze ze spisového materiálu předloženého stavebním úřadem se kterým se měli všichni účastníci řízení možnost v prvoinstančním řízení seznámit a proto neuvědomoval účastníky řízení podle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním.

Veřejný zájem, chráněný obecně závaznými právními předpisy, nebyl dotčen. Na věci nic nemění současná změna názorů na fotovoltaické elektrárny publikovaná ve sdělovacích prostředcích. Pokud tato změna názorů nebyla doposud vtělena do obecně závazných právních předpisů, nemají správní orgány důvod, při splnění všech předepsaných náležitostí žadatelem, navrhovanou stavbu odmítnout. Po přezkoumání celé záležitosti KrÚ s ohledem na ekonomii řízení rozhodl jak ve výroku uvedeno.

Poučení o opravném prostředku :

Podle ustanovení §91 odst 1 správního řádu se proti rozhodnutí o odvolání nelze dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing.arch. Eva H a m r l o v á
vedoucí odboru

Rozdělovník:**Účastníci řízení dle § 85 ods.1 stavebního zákona**

El. INSTA Czech s.r.o. , Jízdárenská 227, 664 62 Hrušovany u Brna, IČO: 26259761,
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Gottweisem, advokátní kancelář GOTTWEIS &
PARTNER, Kapucínské náměstí 5, 602 00 Brno
Obec Ústup

Účastníci řízení dle § 85 ods.2 stavebního zákona (veřejnou vyhláškou)

Jihomoravský kraj, majetkový odbor KrÚ, Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno
Antonín Toman, Ústup 11, 679 74 Olešnice
Pavel Toman, Ústup 11, 679 74 Olešnice
Petr Šulc, Družstevní 356, 569 92 Bystře
JUDr. Přemysl Okáč, Čápkova 46, 602 00 Brno, zastoupený advokátem JUDr. Radkem
Ondrušem, advokátní kancelář Ondruš & Ondruš a partneři, se sídlem Těsnohlídkova 9,
613 00 Brno,
Yvona Okáčová, Křtěnovská 309, 679 74 Olešnice, zastoupená advokátem JUDr. Radkem
Ondrušem, advokátní kancelář Ondruš & Ondruš a partneři, se sídlem Těsnohlídkova 9,
613 00 Brno,
E.ON Distribuce, a.s., F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České

Dotčené správní úřady

Městský úřad Boskovice, TOŽP, Masarykovo nám. 4/2, 680 18 Boskovice
Městský úřad Boskovice, OD, Masarykovo nám. 4/2, 680 18 Boskovice
HZS JMK, Poříčí 22, 678 01 Blansko
KHS JMK Mlýnská 2, 678 01 Blansko

Ostatní

SUS JmK, Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno

**Obdrží se žádostí o vyvěšení veřejné vyhlášky i zveřejnění způsobem umožňujícím
dálkový přístup**

Obecní úřad Ústup,

Městský úřad Olešnice, stavební úřad, I. stupně, nám. Míru č.p. 20, 679 74 Olešnice,
Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor kancelář hejtmána, oddělení organizační, zde

<i>IČ</i>	<i>DIC</i>	<i>Telefon</i>	<i>Fax</i>	<i>E-mail</i>	<i>Internet</i>
70888337	CZ70888337	541651111	541651369	posta@kr-jihomoravsky.cz	www.kr-jihomoravsky.cz